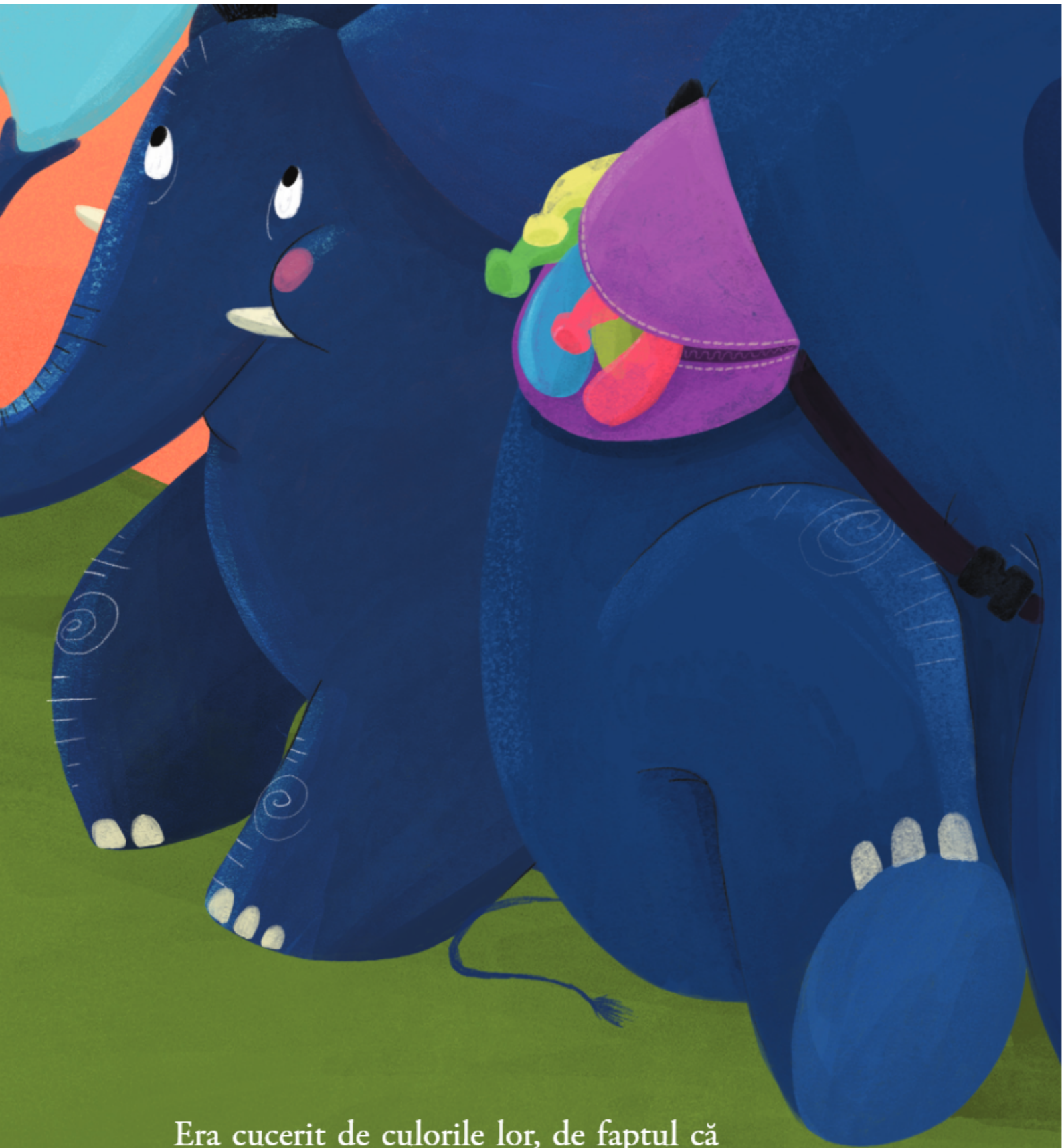

Actul 1

De când se știa, Arici avea un mare vis. Își aducea aminte cum îl ducea tata-arici în parc când era copil și stăteau amândoi pe marginea drumului, privind elefanții grași cum umflă baloanele.

Era cucerit de culorile lor, de faptul că pluteau peste capetele elefanților, care erau incredibil de înalți, și poate și de pericolul în care le punea când se apropia de ele. Primul balon pe care tata-arici i-l

cumpărase a ținut doar câteva secunde – până s-a atins de unul din țepii lui Arici.

Mai apoi venea în parc doar să le privească. I se păreau frumoase, cu atât mai frumoase cu cât – văzându-l de departe că se apropie – elefanții își ridicau trompele cu baloane mai sus, ca să nu ajungă la ele.

Era fericit cât le vedea, dar apoi pleca mereu acasă trist.

La început, părinții au încercat să-l ajute cu tot felul de găselnițe: i-au legat țepii cu elastic, i-au pus dopuri de plută pe toți, dar întotdeauna se întâmpla să scape câte unul la momentul nepotrivit și balonul cu care alerga pe alei să facă

POC!

Apoi i-au dat țepii pe spate cu fixativ, dar asta îl făcea lipicios și neîndemânic; în ciuda străduințelor, fie pentru că nu era Arici în stare să aibă suficientă grijă, fie pentru că baloanele pur și simplu nu voiau să reziste prea mult în preajma lui, toate încercările sfârșeau în eșec. Numai când auzea POC!, lui Arici îi tremurau picioarele și se uita în jur să vadă dacă n-a mai spart vreun balon.

Era o viață grea.

Ca să-l apere de și mai multă suferință, părinții nu l-au mai dus în parc deloc și, după câțiva ani, toată lumea crezu că lui Arici îi trecuse această curiozitate. „Copiii uită repede“, ziceau.

Însă în secret, Arici își cumpărase *Manualul mânăitorului de baloane* și încerca să se pregătească pentru a deveni Ucenic de Umflare, uitându-se la videoclipuri online în care elefanți rafinați, cu trompe lucioase și urechile date pe spate, explicau secretele meseriei. Toată lumea îi lăuda și Arici ar fi vrut să fie lăudat și el.

Manualul și instrumentele se puteau cumpăra ușor, dar baloanele neumflate erau **FOARTE** greu de găsit. Erau importate doar de către elefanți, iar elefanții le vindeau mai departe doar elefanților. Arici și-a făcut suficient curaj chiar să facă o cerere oficială către ghilda elefanților și să solicite o cutie cu **23** de baloane roșii, cele mai ieftine, dar a primit ca răspuns o înregistrare în care se auzeau hohotele tuturor elefanților din depozit.

Arici și-a dat seama, în urma acestui refuz, că singurul mod în care ar putea să pună mâna pe baloane neumflate era să devină și el, la rândul lui, importator. A aflat că baloanele, la fel ca șorțurile, furculițele, alarmele de incendiu și prăjitoarele de pâine se fabricau toate în Peru. Peru era foarte departe, o știa încă dinainte să se uite pe hartă. Când s-a uitat pe hartă, și-a dat seama că era de fapt și mai departe decât își închipuisese.

